

politikai hiba volna, ha az entente visszautasítaná Burián gróf indítványát.

Bern, szeptember 16. (Saját tudósítónk távirata.) A Tribune de Lausanne úgy vélekedik, hogy Burián gróf jegyzéke nem teljesíti az entente követeléseit és ezért nem alkalmas arra, hogy kezdete legyen a béketárgyalásoknak.

Svéd vélemények.

Stockholm, szeptember 16. Ámbár a közönséget Hakon norvég királynak megérkezése, a ki az unió megszüntetése óta első ízben tesz hivatalos látogatást a svéd udvarnál Stockholmban, erősen foglalkoztatja, mégis az osztrák-magyar jegyzék került az általános érdeklődés és a sajtó fejtegetéseinek középpontjába. A lapok, még Branting lapja, a Sozialdemokraten is, azon az állásponton vannak, hogy az entente ezáltal nem fog elutasító választ adni és a megbeszélésre való felhívást el kell fogadnia, ha saját magának nem akar ártani.

Stockholm, szeptember 16. A konzervatív Aftonbladet azt a reménységet fejezi ki, hogy Ausztria-Magyarország nagy békeakozója talán mégis véget vet az oktan gyilkolásnak. Aligha várt a világ nagyobb feszültséggel valamely választ, mint azt, a mit az entente fog adni Burián gróf kérdésére. Most ki fog derülni, hogy az entente hadiözélya valóban a megegyezés béke-e, vagy pedig a megsemmisítés után következő béke. Ha az entente megfogja a békéért kinyújtott kezét, akkor nem tart sokáig, míg a béketárgyalások megkezdődnek. Ha azonban gögösen visszautasítja ezt a kezét, akkor minden semleges fogja tudni, hogy ki akadályozza meg a békét. Az entente döntésétől függ a világ jóléte és szerencsétlensége. Minden semleges népek kívánja, hogy kormánya támogassa a békés törekvéseket. Ha Svédországnak megadnák, hogy a béke dolgában szerepe jusson, halhatatlan érdemeket szerezne. Ha azelőtt korai lett volna valamely semleges ország beleavatkozása, most könnyen megkérhetik, ha nem használják ki az alkalmat. — A szabadelvű Afton Tydingen azt írja: Meg kell várni, hogy a Burián gróf által jelzett kedvező atmoszféra ellenére nem fog-e nagy háborús fa nőni a szigorú háborús klímában elvetett magból.

Német ujságírók Budapesten

— Saját tudósítónktól. —

Szívesen látott vendégeink, a német ujságírók, igen jól érzik magukat Budapesten. Vasárnap Csernoch János hercegprímás vendégei voltak a német ujságírók az ősi Esztergomban, hová a Magyar Folyam- és Tengerhajózási részvénytársaság gőzösén utaztak föl. A hajón a társaság adott reggelit. Visszajövet a hajón a budapesti lapkiadók adtak vacsorát a vendégek tiszteletére. Ma délelőtt a Svábhegyre és a Jánoshegyre rándultak ki s onnan gyönyörködtek Budapest remek fekvésében. Délután két óraker az Otthon-kör adott diszlakomát a Margitsziget felső vendéglőjében a vendégek tiszteletére. Este a Tátrába utaztak.

(A dunai utazás.)

A német ujságíró-vendégek vasárnap gyönyörű időben a Magyar Királyi Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaság kényelmes termes gőzösén, az I. Ferenc József kirándultak Esztergomba, a hová Csernoch János dr. hercegprímás hívta meg őket. A vendégeket reggel kilenc óraker a Gellért-szállóból automobilok hozták az Eötvös-teri hajóállomáshoz és a mikor a hajóhidra léptek, felcsendültek a Wacht am Rhein hangjai, a melyet a Budapesti Polgári Dalkör Müller Károly karnagy vezetésével adott elő. A Magyar Királyi Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaság képviselőiben Végk Károly igazgató, Steininger főellenőr és Dömötörfy hajóparancsnok fogadták a vendégeket, a kikhez Ehrlich Zsigmond dr., a bécsi Concordia-újságíróegyesület elnöke és Stern Gyula, a Concordia alelnöke is csatlakoztak. Az újságkiadók szindikátusai részéről Vészi József, Agai Béla dr., Bernát Ottó dr. és Benda Jenő dr., a Budapesti Ujságírók Egyesületének képviselőiben Márkus Miksa és Gerő Ödön, az Otthon részéről Kóbor Tamás és Herzeg Géza voltak a vendégek kíséretében. A kiránduláson résztvettek továbbá:

Bogáth gyalogsági tábornok, katonai parancsnok, Várkonyi altábornagy városparancsnok, Bárczy István főpolgármester, Payr Vilmos államtitkár, Bódy Tivadár dr. polgármester, Harrer Ferenc alpolgármester, Wildner Ödön dr., Berczel és Merher tanácsnokok, Alexander Bernát egyetemi tanár, Gonda Henrik dr. és Balogh Ferenc dr. miniszteri tanácsosok, Reich Árpád és Thott Gábor ezredesek, Schamer kormánytanácsos, a német vasúti parancsnokság helyettes főnöke, Stüwe és Schwarz német konzulok, Sámor László dr. főkapitány, Glesswein Sándor és Zsembory István országgyűlési képviselők, Német Alfréd és Benitz Ferenc osztálytanácsosok, Farkas alvezető, Beniczky Tamás rendőrtábornok, Petersen főfelügyelő, Vida László királyi tanácsos, Silherer Sándor államvasúti felügyelő és mások.

A mikor a fellobogóztott hajó elindult, az énekkar élénkelte a Himnuszt, utána pedig az

egész uton cigányzenekar játszott magyar nótákat. A vendégeket különösen a tárogató-bus hangjai ragadták el. A hajóstársaság dus reggelivel vendégelte meg az utasokat.

(A hercegprímásnál.)

A hajó háromnegyed kettőkor érkezett meg Esztergomba, a hol a hajóállomásnál Mahovics Gyula prelátus, Drohos János pápai kamarás, primási titkár, Beniczky Ödön főispán, Palkovics László alispán, Rothnagel Ferenc polgármesterhelyettes, Unger Hugó rendőrfőkapitány, Hindy Zoltán dr., a város országgyűlési képviselője, Hajdu István főszékesbíró, a katonaság részéről Osterer alezredes és a helyi sajtó képviselőiben Dvihalj Géza lapszerkesztő fogadták a vendégeket, a kik kocsikok hajtattak a primási palotába.

Csernoch János dr. hercegprímás a nagy fogadóteremben Kohl Medárd püspök és Leopold Gyula kanonok, a primási iroda igazgatója társaságában fogadta látogatóit, a kiket Vészi József mutatott be. A primás nagy közvetlenséggel beszélgetett el a német újságírókkal és nagy derűtséget keltett, a mikor Mantler dr.-nak, a Wolff-Bureau igazgatójának a következőket mondotta:

— A Wolff-Bureau? Nagyon örülök. Épp a minap kérdezte tőlem valaki, lehet-e hinni a Wolff-Bureau-nak. Mire azt válaszoltam: A Wolff-Bureau-nak? Akár a Szentírásnak!

A primási palota márványtermében nyolcvan teritékes lakoma volt. A patkóalakban felállított asztalokon nehéz ezüst virág- és gyümölcstartók voltak elhelyezve. A szárnyas tállalása után Csernoch János dr. hercegprímás szólalt fel:

Tisztelt uraim! Igaz szívvel, őszinte és jóleső örömmel üdvözlöm mélyen tisztelt vendégeimet a hatalmas szőke Duna partján, az ősrégi Sion-hegy tövében, az esztergomi érsekeknek régi, ősi székhelyén.

Mély elismeréssel, hálával és tisztelettel hajlunk meg az előtt a munka előtt, a melyet a mi újságíróink a háborus vérzőnben teljesítettek. (Tetszés.) Sohasem felejthetjük el azt, hogy még minket is, a kiket a közélet magasabb polcozatra helyeztek és a kik talán mélyebben beláthatunk a dolgok menetébe, s a kiket a műveltség is inkább képesessé tesz arra, hogy tudjunk megvizsgáztatni, hogy, mondom, milyen sokszor jól esett nekünk az a bátorító szó a szomorú és vésteljes napokban, a melyet a mi újságíróink hozzánk intéztek.

Aztán németül így folytatta: Mélyen tisztelt uraim! Nagy megtiszteltetés rám nézve és őszinte örömmre szolgál, hogy a német sajtó nagyrabecsült képviselőit az esztergomi érsekeknek és Magyarország hercegprímásainak tiszteletreméltó ezéves székhelyén üdvözölhetem. Szent Istvánnak, Magyarország első királyának és apostolának születése és megkereszteltetése által megszentelt helyen állunk, a ki ezer esztendővel ezelőtt népet a kereszténység és a művelődés áldásainak részesévé tette. Mint népének Istentől küldött vezére, éles próféta szeme meglátta, hogy népének és az általa európai alapokon felépített államnak jövőjét a nyugati civilizációhoz való csatlakozás útján biztosíthatja, anélkül hogy birodalmának függetlenségét és önállóságát fel kellene áldoznia. Hogy a szerencsésen megkezdett viszony erős kötelékké alakuljon, a hithű Bajorországból származó Gizella hercegnőt választotta feleségül. Itt, ebben a tiszteletreméltó városban, a Duna partján várta István király leendő hitvesét, a ki hivatva volt az első német-magyar szövetséget megkötöni. A hatalmas folyam ujjongó partjai között a bajor hajók élén fenségesen siklott a fejedelmi gállya az itteni kikötő felé. A Duna már akkor a mi közös barátunk, szövetségünk közvetítője, jövő sorsunk folyama volt, a mely a maga ezüst írásával a két nép sorsát évezredről évezredre írja német és magyar szívekre. (Tetszés.)

A magyar nemzet évszázadok múlása alatt hű maradt nagy és szent királya által előírt politikájának irányonálhoz s ez a hűség abban a szövetségben érte el legnagyobb erejét és mélységét, a mely a két szomszédos államot manapság szorosan egybekötöti. A hű szövetségben lőn nekünk zelméink őszinté gesz a közös erő, a mely ebből a szövetségből fakad, egyik főoka a szövetséges központi hatalmakkal szemben fennálló ellenséges érületnek, a mely ellenségeink szenvedélytől megzavart ítélőképességének, úgy látszik egyenesen lehetlenné teszi, hogy az igazságot elismerjék és nyíltan vallják. Ez az igazság, a melyet minden jóakaratú embernek ismernie kell, minthogy ezt uralkodóink és népképviselőink kezdettől fogva nyíltan hirdették és ugyszólván nap-nap után ismételték, az, hogy mi nem hódítunk, hanem csak védelmi háborút viselünk, nem törekünk világuralomra és minden pillanatban készek vagyunk tárgyalásokra és tisztességes megegyezéses béke megkötésére. A német birodalmi gyűlés a maga tulnyomó többségével, szintugy az osztrák-magyar monarchia törvényhozó testületei a Szent atya megegyezéses álláspontján állanak és mindenkor készek a tisztességes béke megkötésére tárgyalásokat kezdeni. Amde nem áll hatalmunkban, hogy ezt az akaratunkat ellenségeinkre ráerőszakoljuk s mint a magyar közmondás mondja, nem futhatunk olyan szekér után, a mely nem akar minket felvenni. (Tetszés.) De éppen abban látom a mi sajtónk egyik legfőbb feladatát, hogy ezek iránt a gondolatok iránt innen is, túlra is fogékonyvá teszi és előkészíti a szíveket és a szellemet. A hatalomnak azt az áldását, a melyet önk a sajtóban bírnak, fordítsák a szövetséges népek és a haza javára: ápolják gondosan a szövetségestársi érzéseket, oszlassanak el esetleges félreértéseket, s a meddig kénytelenek vagyunk fegyverünket fenn hordani, erősítsék a kitartás szellemét és egyengessék a tisztességes békére vezető utat. Az Isten éltesse-hű német szövetségünk sajtójának képviselőit és magyar kollégáikat, az én igen tisztelt, kedves vendégeimet. Eljenek! (Lelkes éljen- és Hochkiáltások.)

Becker Miksa, a Deutsche Tageszeitung főszerkesztője, megköszönte a hercegprímás üdvözlő szavait. A primás szavaiból kitetszik, hogy a sajtó iránt nemcsak azt a tiszteletet tanúsítja, a melyet a háborúban a hiva-

valos helyek legalább elméletben vallanak, hanem hogy valóban ismeri a sajtó lényegét és szellemét. Az a történelmi esemény, a mely ezer évvel ezelőtt összefűzte a magyar és a német nemzetet, legyen jó omen további ezredév együttműködésére. Poharát a hercegprimás egészségére és a magyar nemzet boldogulására ültette.

Persian Adam a német kollégákkal való együttműködésre emelte poharát.

Vészi József tolmácsolta a primás beszédének magyar részét a német vendégeknek és köszönetet mondott azért az elismerésért, a melylyel a magyar sajtó működéséért adózott.

Ebéd után a vendégeket a hercegprimás kertjében lefényképezték, majd megtekintették a primási képtárat és a székesgyházban lévő kinestárat, a hol Gerevich Tibor dr. egyetemi magántanár, a primási képtár igazgatója és Lepold Gyula dr., a primási iroda igazgatója szolgáltak szakzerű magyarázatokkal. Este hét óra visszatértek a vendégek a hajóra, a honnan induláskor az ének- és a zenekar szeneradót adott a dunaparti kertjében időző hercegprimásnak.

(A lapkiadók lakomája.)

A hajón a budapesti lapkiadók adtak vacsorát a vendégek tiszteletére.

Vészi József főszerkesztő köszöntötte fel a vendégeket a két lapkiadó-szindikátus nevében.

Beszélt a németek történelmi küldetéséről, a mely három névvel fejezhető ki: Kant, Goethe, Beethoven. A kötelességteljesítés erkölcsi törvénye, a bölcséleti mélység és a gigászi szépség szimbolizálják a német nép hivatását. Tradícióhoz ez a nép most is hű maradt. A midőn a német civilizációt csodálja, ezt nem azért teszi, mert a németek szomszédaink, hanem mert szigorú elbírálás után arra az elhatározásra jutott, hogy tudatos sorsközösségben akar a németekkel együtt diadalmas jövője felé haladni. A német vendégeket élte.

Goldschmid Fülöp, a Berliner Lokal-Anzeiger szerkesztője, a német birodalmi sajtósövetség és a Berliner Presse újságíró-egyesület nevében kifejtette, hogy a németek azt látják, hogy a magyarok sokkal jobban ismerik őket, mint ők a magyarokat. Német szerkesztősekben ülnek emberek, a kik elolvassák a svéd, a holland és a dán lapokat, úgy hogy ezeknek az országoknak dolgairól meglehetősen tájékozottak; de a magyar lapokat nem tudja olvasni senki. Ennek meg kell változnia! Ha szövetségesek vagyunk is, azért lehet közöttünk véleménykülönbség, a melyet magunk között tisztáznunk kell. A múltban megtörtént, hogy mi Németországban nemzeti szempontból nem helyeseltük, hogy önkönműzeti egységükért való diadalutjukon könyökükkel is előretörészenek. Most értjük csak meg, hogy ezt miért tették s hogy ezt meg is kellett tenniük. A mit Berlinben és Budapesten Mitteleuropa gondolatával terveznek, azt a Duna évezredek óta már meg is valósította. Ez a hatalmas folyam jelképe a magyar-német egységnek. (Nagy tetszés.)

A társaság este tizenegy órakor érkezett vissza Budapestre.

(A Svábhegyen és a Margitszigeten.)

A Magyarországra rándult német újságírók ma délelőtt auon a Svábhegyre és a Jánoshegyre mentek. Kisérőjükben voltak a külügyminisztérium részéről Wippen dr. moszkvai főkonzul, a honvédelmi minisztérium részéről Farkas vezérkari alezredes, a Hadfelügyeleti Bizottság sajtóalbizottsága részéről Thott ezredes és de Sgardelli százados, az államrendőrség részéről Petersen felügyelő, a Budapesti Újságírók Egyesülete részéről Gerő Ödön alelnök és Herczeg Géza titkár, a Budapesti Napilapok Szindikátusa részéről Agai Béla dr. elnök és Bernát Ottó dr. titkár, a Szakírók Országos Egyesülete részéről Katona Béla elnök, a Lapkiadók Országos Szövetsége részéről Benda Jenő dr. igazgató. A vendégek a jánoshegyi kilátóból elragadtatva szemléltek a főváros környékének szépségeit, majd villásreggelihez ültek, melynél az Idegenforgalmi és Utazási Részvénytársaság nevében Krausz Simon elnök és Gálos Kálmán vezérigazgató, az ÉGISZ képviselőiben pedig Márkus Jenő dr. vezérigazgató látták vendégül a német sajtó képviselőit. Ezután kisebb részletekben autókban a város megtekintésére indultak a német újságírók, majd délután két órakor a margitszigeti felső vendéglőben gyülekeztek, a hol az Otthon írók és hírlapírók köre rendezett disztrakomát a tiszteletükre.

(Az Otthon lakomája.)

A disztrakomán jelen voltak:

A kormány képviselőiben Sztérényi József báró kereskedelemügyi miniszter vett részt, a főváros részéről Bódy Tivadar dr. polgármester, Stankovits Szilárd tanácsnok, Csergő Hugó dr. a Népjóléti Központ és Zilahy Dezső dr. az Idegenforgalmi Hivatal igazgatója vettek részt. A honvédelmi minisztérium részéről Farkas Jenő vezérkari alezredes, a Hadfelügyeleti Bizottság sajtóalbizottsága képviselőiben Thott Gábor ezredes és de Sgardelli Cézár százados, a sajtóhadiszállás részéről Reich Árpád ezredes, a berlini katonai képviselőink részéről pedig Jósik-Herczeg százados voltak jelen. A külügyminisztérium Schandera dr. kormánytanácsos Wippen dr. moszkvai főkonzul által volt képviselve. A vendéglátó újságíróklubot Rákosi Jenő főszerkesztő, főrendiházi tag, elnök, Kóbor Tamás alelnök és Herczeg Géza közigazgató képviselték. A Budapesti Újságírók Egyesülete képviselőiben Márkus Miksa udvari tanácsos, elnök, Gerő Ödön alelnök jelentek meg. A miniszterelnökséget Jellinek Morton dr. miniszteri titkár képviselte. A budapesti német főkonzulátus részéről pedig Fürstenberg-Stammheim Egon gróf főkonzul és von Stubbe alkonzul vettek részt a disztrakomán. Az osztrák hírlapírók képviselőiben Sedlak Károly, az Oesterreichische Rundschau főszerkesztője, a bécsi sajtóegyesület alelnöke, volt jelen. Ott voltak még: Tolnay Kornél államtitkár, Máv elnökgazgató,

Kotányi Zsigmond Máv igazgató, Ary Pál miniszteri tanácsos, Gerenday György udvari tanácsos, Sándor László dr. főkaptány, Herczeg Ferenc és Zsembery István országgyűlési képviselők, Petrovits Elek miniszteri tanácsos, a Szépművészeti Múzeum igazgatója, Gálos Kálmán vezérigazgató, azonkívül még számszerűen a közélet és az újságírás kitűnőjei közül.

Az asztalfőn Sztérényi József báró kereskedelemügyi miniszter foglalt helyet, mellette ültek Fulda Lajos dr., a kiváló német író és Rippler főszerkesztő, a berlini újságíróegyesület elnöke, a kik mellett Fürstenberg-Stammheim gróf német főkonzul, illetőleg Rákosi Jenő foglaltak helyet.

A pecsénye után Rákosi Jenő főrendiházi tag, az Otthon írók és hírlapírók Körének elnöke emelkedett szólásra és nagyszabású beszédben hangoztatta hogy nem akar a nagy világproblémákról beszélni.

Az emberiség nagy tragédiájában — így szólt — nem az újságírók a cselekvő személyek. A cselekvő személyek az államférfiak a kik az ország élén állnak. Az újságírók csak olyanok, mint az antik tragédiában a kar, a mely elénekeli a strófákat és az antistrófákat és kifejezésre juttatja azt, a mi a nemzetek cselekvésében lejátszódik. A zsumalisztika az a levegő, a melyben a nemzetek élnek. Ha ez a levegő tiszta akkor az emberek szeme is tisztán lát, a hang tisztán jön a fülbe és mindenki szabadon léleklék. Ha ellenben a levegő fertőzött, ha a hazugságok megrontották, megmérgezték akkor a népek élet-eleibe is mérget és romlást visz belé.

A magyarság mindig törekedett a németek művészetét, irodalmát és tudományát megismerni a németek részéről azonban, sajnos, az eddig nem talált viszonzásra. Ellenkezőleg; emberek, a kik itthagyták magyar hazájukat, a német sajtóban olyan tevékenységet fejtettek ki, a melylyel a német közvéleményt a magyar viszonyokról megtévesztették. Így a németeknek Magyarországról egészen hamis képük van. A szülő reméli, hogy a háború után is eljönnek majd német testvéreink Magyarországra, hogy itt személyes tapasztalatok alapján meggyőződjenek arról, hogy ebben az országban nemcsak az itt lakó németek, de minden nemzetiség megőrizhette sajátos jellegét. A magyar nemzetnek megvan az a hegyománys tulajdonsága, hogy nemzetiségére rányomja a maga nemzeti bélyegét, a mit a harc közben is tapasztalhatni.

A mit az újságíró lát, azt látja a nép is; a mit az újságíró beszél, azt hallja a nép és amit az újságíró érez, azt meggyát a nép lelkébe, amit az újságíró nem érez, azt nem fogja érezni a nép se. Azért, a mit az újságíró elhallgat vagy hazudik, az a népek romlása. Ezért kéri a német újságírókat, ismerjék meg alaposan Magyarországot és közöljék megismeréseiket a német néppel. Üriti poharát a német vendégek egészségére.

Utána Landau főszerkesztő, a Berliner Börsen-Courir igazgatója csodálatának és irigységének ad kifejezést, hogy a magyarok olyan fényesen tudják megérteni magukat a németek nyelvén.

A sors kedvezett, így szólt, a magyar nemzetnek, a midőn lehetővé tette számára, hogy két kultúrát nevezhet szellemi tulajdonának. Végül hálával emlékezik meg arról, hogy az Otthon-kör a német vendégeknek ismertetőfüzetet adott át a magyar újságírók szervezeteiről. Ebből a német sajtó képviselői azt látják, hogy sokat tanulhatnak magyar kollégáiktól. Poharát a kormányra, a fővárosra és a magyar sajtóra emeli.

Végül Sztérényi József báró kereskedelemügyi miniszter állott fel szólásra, hogy a kormány nevében a német vendégeket elbucsuztassa. A miniszter ezeket mondta:

Mélyen tisztelt uram! Itt időzünk ideje vége felé közeledik. Már csak néhány órát fognak körünkben tölteni, hogy azután utra keljenek majd hazájukba a mi szép havasaink át. Elbucsuzni készülünk tehát itt önköztől s nekem jut a feladat, hogy érzelmeinknek kifejezést adjak a kormány, a főváros és a vendéglátó magyar író- és újságíró-egyesületek nevében. Az én személyemben mindez találkozik, mint aki tagja vagyok a kormánynak, polgára a fővárosnak, magam is iróember vagyok és egykor hívatásos újságíró voltam.

Az önkö ittléte nagyon rövidre volt szabva, uraim. Ez a rövid idő is elegendő volt azonban, hogy önkö ezt az országot és népét számos vonatkozásban megismerhessék és róla ítéletet alkothassanak. Mi nem mutattunk önköknek Potemkin-falvakat. Önkö a mi mindennapi életünkben láttak minket. És ha azt kérdezem magamban, mit láttak önkö nálunk, azt kell válaszolnom, hogy láttak mindenekelőtt egy virágzó nagyvárost, a melynek nemcsak a fékvése ritka szép, nemcsak kilátása fenséges, — a mi a természet adománya — hanem a melynek népe is kulturált, tele van munkaerővel és munkakedvvel; láttak egy várost, a mely ha nem is olyan hatalmas, mint a minőkzhöz önkö hozzászórták, egyéb tekintetben azonban egyenrangú a nyugati fővárosokkal.

Alkalmuk volt, uraim, megismerni egy nemzetet, a mely számra ugyan csekély, de át van hatva attól a törekvéstől, hogy a nagy nyugati kultúránemetek sorába lépjen, a mely nem akar ezután megelégedni a lovagias és vendégszerető nemzet régi jelzőjével, hanem ki akarja magának vinni a dolgos és munkás nép jelzőjét.

És ha önkö fáradságot vettek maguknak minket valamivel közelebből megismerni, láthatták, látniuk kellett, hogy ennek a nemzetnek van egy ősi, szilárd jellemvonása: a ragaszkodás és hűség. Több mint egy évezred előtti időből ered ez a jellemvonás. Abból a történelmi vérszerződésből fakadt, a melyet a hét törzs kötött az új hazába való bevándorlás előtt. Ezt a hűséget látniuk kellett szövetséges társunkkal, a német birodalommal szemben is, a melylyel szemben a monarchia az ő írott szerződését ebben a háborúban vérszerződéssel is megerősítette. Ennek a vérszerződésnek a hűségével állunk a német nép oldalán, szemben az egész ellenséges világgal.

Ezzel a hűséggel tartunk ki a háborúban és fogunk kitartani mindaddig, a míg a minden oldalról kívánt becsületes megegyezéses béke el nem jön.

Önkö láthatták, kellett látniuk, uraim, hogy oszi-

lárden és hűen áll az őrsége — nemcsak a Rajna, hanem a Duna partján is.

Ezzel a hűséggel bucsuzunk önköktől és szívvel kiáltjuk önkö felé: A mielőbbi viszontlátásra!

A vendégek mindvégig emelkedett hangulatban délután 4 óráig maradtak együtt, azután a Gellért-szállóban lévő lakásaikra vonultak, hogy előkészületeket tegyenek az elutazásra. Hat órakor automobilon a keleti pályaudvarra vonultak.

(Az elutazás.)

A német újságírók ma este fél hétkor a Hálókocsi Társaság által rendelkezésre bocsátott hálókocsikban utaztak el a fővárosból. Az elutazásnál megjelentek Tolnay Kornél államtitkár, Sándor László főkaptány, Miltényi állomásműfőnök, Gerenday udvari tanácsos, Márkus Miksa és Vészi József főszerkesztők, Gonda Henrik dr. miniszteri tanácsos. Az elutazó újságírókhoz a külügyminisztérium képviselőiben Wippen dr. főkonzul mondott rövid beszédet. A német vendégek ezután kocsijaikba szálltak. Innen a Tátrába mennek, a hová Gonda Henrik miniszteri tanácsos, a miniszterelnökségi sajtóosztály vezetője, Vészi József, Agai Béla dr. és Benda Jenő szerkesztők, továbbá a melléjük beosztott kíséret is elkíséri őket.

HIREK.

— Időjárás. Fra-

zánkban derült, száraz, nappal enyhe, éjjel hűvös volt az idő. A hőmérséklet emelkedett, maximuma +27 C fok volt Zombolyán, minimuma +4 C fok Rajeczfürdőn.

A mai nap reggeli hőmérséklete Budapesten +10 C fok volt.

Néhány külföldi állomás reggeli hőmérséklete: Bécs

+10, Lemberg +11,

Szerajevó +8, Szófia +13 C fok. — Jólát: Tulnyomóan derült, száraz idő várható, további hőemelkedéssel.

Sürgönyjóslat: Száraz, melegebb.

— Uj regényünk. Mai számunkban új regényt indítunk meg. A címe

EZÜSTFUVOLA

szerzője pedig Kaczér Illés, a kit olvasóink mint a Fekete kakas című regény szerzőjét ismernek, mely szintén Az Ujság-ban jelent meg, szokatlan nagy könsikert aratott.

Kaczér Illés a csillogó poézis és a finomságok írója, mely benső művészi tulajdonságokat mindig egy eredeti és gyorsan liktető érdekes történet fonalán érvényesíti. Az Ezüsthuvola ezeket az erényeket még a Fekete kakas-nál is művészi érvényesíti s nincs kétségünk, hogy olvasóink a gyors hírnévhez jutott fiatal magyar íróknak ebben a munkájában is örömeiket fogják lelteni.

— Személyi hír. Hikmet Achmed bej török főkonzul két hónap szabadújságra Konstantinápolyba utazott. — Zichy Aladar gróf, a királyi személye körüli miniszter hétfőn reggel Bécsbe érkezett és a Magyar Házban szállt meg.

— A szász király Szófiában. Szófiából táviratozzák: A szász királyt ugyanazokkal a szer-tartásokkal fogadták, mint a bajor királyt. A szász királyi vonata fél tizenegy órakor érkezett a szófia pályaudvarra. A királynak és a trónörökösnek a kíséretében volt a vasúti miniszter és Toncsev tábornok is, a kik a határon üdvözölték. Ferdinánd császár és Frigyes Ágost király igen szívélyesen üdvözölték egymást. Ezután a császár a királynak és Boris trónörökös György trónörökösnek bemutatatta a minisztereket. Az uralkodók egy ideig beszélgettek egymással és a jelenlévő személyiségekkel. Azután a szász királynak bemutatatták a Szófiában időző szász tiszteket. A katonai iskola növendékeinek százada tisztelgett zászlóval és zenével. Elvonult az uralkodók előtt, azután az udvari kocsiban a városba hajtottak. A városba érkezésnél a polgármester szokás szerint kenyeret és sőt nyújtott át a vendégeknek. A sorfal mögött nagy tömegben összegyűlt közönség rokonzáréssal üdvözölte az előkelő vendégeket. A királyi palotába való érkezés után szűk körű reggeli volt. Este disz-ebéd volt.